

**" மதிப்புடன் தேர்ச்சி பெறுவோர் ஆவதற்காக அனைத்து பொக்கிஷங்களின்
கணக்கின் சேமிப்பை நிரம்பியதாக ஆக்குங்கள் "**

இன்று பாப்தாதா எந்த சபையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்? இன்றைய சபையில் ஒவ்வொரு குழந்தையும் மிக உயர்ந்த மற்றும் அழியாத பொக்கிஷங்களினால் நிரம்பிய மிகப்பெரிய செல்வந்தராக இருக்கிறார். உலகத்தினர் எவ்வளவு தான் செல்வந்தராக இருந்தாலும், அவர்கள் ஒரு பிறவிக்கு மட்டும் செல்வந்தராக இருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு பிறவியில் கூட செல்வந்தராக இருப்பாரா, இல்லையா என்ற இதுவும் நிச்சயமில்லை. அப்படி எவ்வளவு தான் உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய செல்வந்தராக இருந்தாலும் அது ஒரு பிறவிக்கு மட்டும் தான். மேலும் நீங்கள் நிச்சயம் மற்றும் போதையோடு நாங்கள் அனேக பிறவிகளுக்கு மிகப்பெரிய செல்வந்தர்களாக இருக்கிறோம் என்று கூறுகிறீர்கள். ஏனென்றால் நீங்கள் அனைவரும் அழியாத பொக்கிஷங்களினால் நிரம்பியவர்களாக இருக்கிறீர்கள். நான் இந்த நேரத்தில் செய்யும் முயற்சி மூலம் ஒரு நாளில் கூட மிக அதிக வருமானம் செய்பவன் என்றும் நீங்கள் அனைவரும் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். ஒரு நாளில் நீங்கள் எவ்வளவு வருமானம் செய்கிறீர்கள் என்ற அதைத் தெரிந்திருக்கிறீர்களா? அந்த கணக்கை தெரிந்திருக்கிறீர்கள் தான் இல்லையா? ஒரு அடியில் பல மடங்கு என்ற வர்ணனையும் இருக்கிறது. மேலும் அனுபவமும் இருக்கிறது. அப்படி ஒரு நாளில் தந்தை மூலமாக, தந்தையின் ஞானத்தின் மூலமாக, நினைவு மூலமாக ஒவ்வொரு அடியிலும் பலமடங்கு சேமிப்பு ஆகிறது. அப்படி முழு நாளில் நினைவிலிருந்து எத்தனை அடி எடுத்து வைக்கிறீர்களோ அந்த அளவு பலமடங்கு சேமிப்பு செய்கிறீர்கள். அந்த மாதிரி வருமானம் செய்பவர், பொக்கிஷத்தை சேமிப்பவர் உலகில் வேறு யாராவது இருப்பார்களா? மேலும் இருக்கிறார்களா? உலகைச் சுற்றி வாருங்கள். உங்களைத் தவிர இந்த அளவு சேமிப்பை வேறு யாரும் செய்ய முடியாது. எனவே ஆத்மா என்னுடைய பாக்கியம் பரமாத்மா மூலமாக அந்த மாதிரி உயர்ந்ததாக ஆகியிருக்கிறது என்ற இந்த உயர்ந்த நினைவில் இருங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார்.

தன்னுடைய பொக்கிஷம் எது என்றும் தெரிந்திருக்கிறீர்கள் தான் இல்லையா? நேரத்தின் பொக்கிஷமாகிய இந்த சங்கமயுகத்தின் காலம் எவ்வளவு உயர்ந்தது என்றும் தெரிந்திருக்கிறீர்கள், என்ன பிராப்தி வேண்டுமோ அதை உரிமையுள்ளோராகி தந்தையிடமிருந்து அடைந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அனைத்து அதிகாரத்தையும் அடைந்து விட்டீர்கள் தான் இல்லையா? ஒவ்வொரு உயர்ந்த எண்ணமும் எவ்வளவு பெரிய பொக்கிஷம், நேரமும் பெரிய பொக்கிஷம் என்றால், எண்ணமும் பெரிய பொக்கிஷம். அனைத்து சக்திகளும் எவ்வளவு பெரிய பொக்கிஷம். ஒவ்வொரு ஞான ரத்தினமும் எவ்வளவு பெரிய பொக்கிஷம். ஒவ்வொரு குணமும் எவ்வளவு பெரிய பொக்கிஷம். மூச்சுக்கு மூச்சு நினைவு செய்வதினால் மூச்சும் பயனுள்ளதாக மற்றும் வெற்றியுள்ளதாக ஆகிவிடுகிறது என்று உலகத்தினரும் நம்புகிறார்கள். அப்படி உங்கள் அனைவரின் மூச்சு வெற்றி சொருபமானதேயன்றி வீணானது இல்லை. ஒவ்வொரு மூச்சிலும் வெற்றியின் அதிகாரம் நிரம்பியிருக்கிறது. பாப்தாதா அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் அனைத்து பொக்கிஷங்களையும் ஒரே மாதிரி கொடுத்திருக்கிறார். அனைத்தும் கொடுத்திருக்கிறார், மேலும் சமமாகக் கொடுத்திருக்கிறார். சிலருக்கு ஒரு குணமும், சிலருக்கு பத்து குணங்களும், சிலருக்கு நூறு குணங்களும் என்று அப்படி கொடுக்கவில்லை. கொடுக்கக் கூடிய தந்தையோ ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் பிராமணன் ஆனவுடனேயே அனைத்து பொக்கிஷங்களையும் சமமான ரூபத்தில் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் பொக்கிஷத்தை எவ்வளவு சேமிக்கிறார்கள் அல்லது இழக்கிறார்கள் என்பது ஒவ்வொருவரின் மேல் இருக்கிறது. நான் முழு நாளில் எவ்வளவு சேமிக்கிறேன் அல்லது இழக்கிறேன் என்று ஒவ்வொருவரும் சோதனை செய்ய வேண்டும். சோதனை செய்கிறீர்களா? அவசியம் சோதனை செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், இது ஒரு பிறவிக்கானது அல்ல. ஆனால் ஒவ்வொரு பிறவிக்குமானது. அனேக ஜென்மங்களுக்கு சேமிப்பு தேவையாக இருக்கிறது. சேமிப்பு செய்வதற்கான விதியைத் தெரிந்திருக்கிறீர்களா? மிக சுலபமானது. புள்ளியை (புஜ்யத்தை) மட்டும் இட்டுக் கொண்டே செல்லுங்கள். புஜ்யம் நினைவிலிருக்கிறது என்றால் சேமிப்பாகிறது. எப்படி ஸ்தூல செல்வத்திலும் கூட ஒன்றின் கூடவே புஜ்யத்தை இட்டுக் கொண்டே சென்றீர்கள் என்றால், அதன் மதிப்பும் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கும் இல்லையா? அது போன்றே ஆத்மாவும் புள்ளி, தந்தையும் புள்ளி, மேலும் டிராமாவில் என்ன கடந்து சென்றதோ அதற்கும் முற்றுப்புள்ளி அதாவது புள்ளி. ஒருவேளை ஒவ்வொரு பொக்கிஷத்தையும் புள்ளி ரூபத்தில் நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் சேமிப்பு ஆகிக் கொண்டே இருக்கும். அனுபவம் இருக்கிறது தான் இல்லையா? புள்ளி வைத்தீர்கள் மற்றும்

வீணானவற்றிலிருந்து சேமிப்பு ஆகிக்கொண்டே இருக்கிறது. புள்ளி வைக்கத் தெரியுமா? அனேக தடவைகள் அந்த மாதிரியும் ஆகிறது. புள்ளி இடுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள் ஆனால் புள்ளிக்குப் பதிலாக நீளமான கோடு ஆகிவிடுகிறது, புள்ளிக்குப் பதிலாக கேள்விக்குறி ஆகிவிடுகிறது, ஆச்சரியத்தின் குறி இடப்பட்டு விடுகிறது. அப்படி சேமிப்புக் கணக்கை அதிகரிப்பதற்கான விதி புள்ளி. மேலும் இழப்பதற்கான வழி நீளமான கோடு போடுவது, கேள்விக்குறி இடுவது மற்றும் ஆச்சரியக்குறியை இடுவது. இதில் சுலபமானது எது? புள்ளி தான் இல்லையா? அப்படி விதி மிகவும் சுலபமானது - சுவமானம் மற்றும் தந்தையின் நினைவு மற்றும் வீணானதற்கு முற்றுப்புள்ளி இடுவது.

தினசரி அமிர்தவேளையில் தனக்குத் தானே மூன்று புள்ளிகளின் நினைவுத் திலகம் இட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று பாப்தாதா ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறார். மூன்று புள்ளிகளின் நினைவுத் திலகத்தை இட்டீர்கள் என்றால் பொக்கிஷமும் வீணாகச் செல்லாது. ஒவ்வொரு நேரமும் ஒவ்வொரு பொக்கிஷமும் சேமிப்பாகிக் கொண்டே இருக்கும். அனைத்து குழந்தைகளின் ஒவ்வொரு பொக்கிஷத்தின் சேமிப்பு சார்ட்டை பாப்தாதா பார்த்தார். அதில் என்ன பார்த்தோம்? இதுவரையிலும் கூட சேமிப்புக் கணக்கு எந்த அளவு இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவு இல்லை. நேரம், எண்ணம் மற்றும் வார்த்தைகள் வீணாகவும் செல்கிறது. நடைமுறையில் சில நேரம் நேரத்தின் மகத்துவம் வெளிப்படும் ரூபத்தில் குறைவாக இருக்கிறது. ஒருவேளை நேரத்தின் மகத்துவம் எப்பொழுதும் நினைவில் இருக்கிறது என்றால், வெளிப்படும் ரூபத்தில் இருக்கிறது என்றால் நேரத்தையும் இன்னும் அதிகமாக பயனுள்ளதாக ஆக்க முடியும். முழு நாளில் நேரம் சாதாரண ரூபத்தில் சென்று விடுகிறது. தவறு என்பது இல்லை, ஆனால் சாதாரணமாக இருக்கிறது. அதே போலவே எண்ணமும் தீயதாக இருக்கவில்லை, ஆனால் வீணானவைகளாக இருக்கின்றன. ஒரு மணிநேரத்தின் சோதனை செய்யுங்கள். ஒவ்வொரு மணி நேரத்தில் நேரம் மற்றும் எண்ணம் எவ்வளவு சாதாரணமாகச் செல்கிறது. சேமிப்பு ஆவதில்லை. பிறகு பாப்தாதா சமிக்ஞையும் கொடுக்கிறார் என்றால் பாப்தாதாவிற்கும் மிகுந்த மன ஆறுதல்கள் கொடுக்கிறார்கள். பாபா அந்த மாதிரி சிறிதளவு எண்ணம் மட்டும் தான் இருக்கிறது. மற்றபடி ஒன்றும் இல்லை, எண்ணம் கொஞ்சம் ஓடுகிறது. சம்பூர்ணமாக ஆகிவிடுவோம். சரியாக ஆகிவிடுவோம். இப்பொழுது இறுதி நேரம் எங்கே வந்திருக்கிறது, கொஞ்சம் நேரமோ இருக்கிறது தான் இல்லையா? அந்த நேரத்தில் சம்பன்னம் ஆகிவிடுவோம் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் நீண்ட காலத்து சேமிப்பு வேண்டும் என்று பாப்தாதா அடிக்கடி கூறியிருக்கிறார். சேமிப்புக் கணக்கை இறுதி நேரத்தில் நிரப்பி விடுவோம், நேரம் வரும் போது ஆகிவிடுவோம் என்று அப்படி அல்ல. வெகுசாலத்து சேமிப்பு வெகு காலம் செல்லும். ஆஸ்தியைப் பெறுவதிலோ **நாங்கள் லட்சுமி நாராயணன் ஆவோம்** என்று அனைவரும் கூறுகிறீர்கள். ஒருவேளை திரேதாயுகவாசியாக ஆவீர்களா என்று கேட்டு கையை உயர்த்த வைத்தோம் என்றால் யாருமே கை உயர்த்துவதில்லை. மேலும் லட்சுமி நாராயணன் ஆவீர்களா என்று கேட்டால் அனைவரும் கையை உயர்த்துகிறார்கள். ஒருவேளை வெகுசாலத்து சேமிப்பு கணக்கு இருக்கும் என்றால் முழு ஆஸ்தி கிடைக்கும். ஒருவேளை சிறிதளவு சேமிப்பு இருக்கிறது என்றால், முழு ஆஸ்தி எப்படி கிடைக்கும்? எனவே அனைத்து பொக்கிஷங்களையும் எந்த அளவு சேமிப்பு செய்ய முடியுமோ அந்தளவு இப்பொழுதிலிருந்தே சேமிப்பு செய்யுங்கள். ஆகிவிடும், வந்து விடுவோம் என்று அப்படி சொல்லாதீர்கள். 'கண்டிப்பாகச் செய்ய வேண்டும்' என்ற இது திடத்தன்மை. அமிர்தவேளையில் நல்ல மனநிலையில் அமர்கிறார்கள் என்றால் மனதாலேயே இதைச் செய்வோம், அதைச் செய்வோம் என்று அதிக உறுதிமொழிகளை எடுக்கிறார்கள். அதிசயக் காரியம் செய்து காண்பிப்போம். . . இது என்னவோ நல்ல விஷயம் தான். சிரேஷ்ட எண்ணம் வைக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அனைத்து உறுதிமொழிகளையும் காரியத்தில் கொண்டு வாருங்கள் என்று பாப்தாதா கூறுகிறார். உறுதிமொழியை மட்டும் செய்யாதீர்கள். ஆனால் என்னென்ன உறுதிமொழி செய்கிறீர்களோ அதை எண்ணம், சொல், செயலில் கொண்டு வாருங்கள். குழந்தைகள் நல்ல நல்ல எண்ணங்களை வைக்கிறார்கள், பாப்தாதா அந்த நேரம் குஷி அடைகிறார். ஏனென்றால் தைரியம் வைக்கிறார்கள் இல்லையா ! இதுவாக ஆவோம், இதைச் செய்வோம் . . . என்ற இந்த தைரியத்தை மிக நல்ல முறையில் வைக்கிறார்கள். அப்படி அவருடைய தைரியத்தின் மேல் பாப்தாதா குஷி அடைகிறார். ஆனால் எப்பொழுது காரியத்தில் வர வேண்டியதாக இருக்கிறது என்றால், சில நேரம் என்பது ஆகிவிடுகிறது. உறுதிமொழி கொடுப்பது மிக சுலபம், ஆனால் காரியத்தில் கொண்டு வருவது என்றால், உறுதிமொழியைக் கடைப்பிடித்து நடப்பது. உறுதிமொழி செய்பவர்களோ அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதன்படி நடப்பவர்கள் வரிசைக்கிரமமாக ஆகிவிடுகிறார்கள். எனவே எண்ணம் மற்றும் காரியத்தை, திட்டம் மற்றும் நடைமுறை காரியம் இரண்டையும் சமமாக்குங்கள். ஆக்க முடியும் தான் இல்லையா. வியாபாரிகள் இன்று வந்திருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளோ வியாபாரம் செய்வதை தெரிந்திருக்கிறார்கள் தான் இல்லையா? சேமிப்பு செய்வதை தெரிந்திருக்கிறார்கள் தான் இல்லையா? மேலும் பொறியாளர் மற்றும் விஞ்ஞானியும் நடைமுறையில் காரியம் செய்கிறார்கள். மேலும் யார் சரளமாக இருக்கிறார்களோ, பாப்தாதா அவர்களை ஆட்சி செய்பவர்கள் என்று கூறுகிறார். ஏனென்றால் ஒருவேளை

இந்த சேவை செய்யவில்லை என்றால் யாரும் செல்ல முடியாது. இன்று மூன்று துறைகளைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் காரியம் செய்பவர்கள். சொல்பவர்களாக மட்டும் இல்லை செய்பவர்கள். அப்படி அனைத்து உறுதிமொழிகளைக் காரியத்தில் கொண்டு வரக்கூடிய ஆத்மாக்கள் தான் நீங்கள் இல்லையா? அல்லது உறுதிமொழி செய்பவர்களாக மட்டும் இருக்கிறீர்களா? உறுதிமொழி செய்யும் நேரத்தில் பாப்தாதாவிருந்ததையும் கொடுத்து குஷியாக்கி விடுகிறார்கள். பாப்தாதாவிடம் ஒவ்வொரு குழந்தை செய்த உறுதிமொழிகளின் கோப்பு இருக்கிறது. அங்கே (சூட்சும வதனத்தில்) உறுதிமொழிகளின் கோப்புக்களை வைப்பதற்காக அலமாரி மற்றும் இடம் வேண்டும் என்ற விஷயம் கிடையாது. சில நேரங்களில் பாப்தாதா தன்னுடைய ஆன்மீக தொலைக்காட்சி பெட்டியை திடீரென்று துவக்குகிறார். எப்பொழுதும் துவக்குவதில்லை, எப்பொழுதாவது துவக்குகிறார் என்றால் இந்த அனைத்து விஷயங்களையும் கேட்க முடிகிறது. உங்களுக்குள் என்னென்ன பேசிக் கொள்கிறீர்களோ அதையும் கேட்கிறோம். எனவே பாப்தாதா கூறுகிறார் வீணானதாக இருப்பதை மாற்றி சேமிப்பு கணக்கில் சேமிப்பு செய்யுங்கள்.

பிராமணன் என்றால் ஆன்மீகமாக இருப்பவர். பிராமண வாழ்க்கையின் மகத்துவம் மிகப் பெரியது. பிராப்திகள் மிகப்பெரியது. சுயமரியாதையும் மிகப்பெரியது. மேலும் சங்கமயுக காலத்தில் தந்தையின் குழந்தையாக ஆவது என்ற இதுவும் மிகப்பெரிய பலமடங்கு பாக்கியம் ஆகும். எனவே ஒவ்வொரு பொக்கிஷத்தின் மகத்துவத்தை வையுங்கள் என்று பாப்தாதா கூறுகிறார். எப்படி மற்றவர்களுக்காக நிகழ்த்தும் சொற்பொழிவில் சங்கமயுகத்தின் மகிமையை எவ்வளவு கூறுகிறீர்கள் ! ஒருவேளை உங்களிடம் சங்கமயுகத்தின் மகிமை செய்யுங்கள் என்ற தலைப்பை கொடுத்து யாராவது பேசச் சொன்னால் எவ்வளவு நேரம் பேச முடியும்? ஒரு மணி நேரம் பேச முடியுமா? டீச்சர்கள் இதற்கு பதில் கூறுங்கள். யாரால் பேச முடியுமோ அவர்கள் கையை உயர்த்துங்கள். எப்படி மற்றவர்களுக்கு மகத்துவத்தை கூறுகிறீர்கள், மகத்துவத்தை மிக நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தெரிந்திருக்கவில்லை என்று பாப்தாதா அந்த மாதிரி கூற மாட்டார். எப்பொழுது கூற முடியும் என்றால் தெரிந்திருக்கிறீர்கள், எனவே தான் கூறுகிறீர்கள். ஆனால் நடப்பது என்னவென்றால் அது உள்ளடங்கிப் போய் விடுகிறது. வெளிப்படையான ரூபத்தில் நினைவு இருக்க வேண்டும். சில நேரம் அது குறைவாகி விடுகிறது, சில நேரம் அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே தன்னுடைய ஈஸ்வரிய போதையை வெளிப்படும் ரூபத்தில் வையுங்கள். ஆம் நானோ ஆகிவிட்டேன் என்று அப்படி இல்லை. நடைமுறையில் நான் இருக்கிறேன் என்ற இது வெளிப்படும் ரூபத்தில் இருக்க வேண்டும். நிச்சயம் இருக்கிறது ஆனால் நிச்சயத்தின் அடையாளம் ஆன்மீக போதை. எனவே முழு நேரமும் போதை இருக்கட்டும். ஆன்மீக போதை - நான் யார்? என்ற இந்த போதை வெளிப்படும் ரூபத்தில் இருக்கிறது என்றால், ஒவ்வொரு விநாடியும் சேமிப்பாகிக் கொண்டே இருக்கும்.

இன்று பாப்தாதா சேமிப்புக் கணக்கைப் பார்த்தார். எனவே நேரத்தின் முடிவு திடீரென்று ஏற்படும் என்று இந்த விசேஷ கவனம் கொடுக்கிறார். தெரியவோ வரும், அந்த நேரத்தில் சரியாகி விடுவோம் என்று இப்படி நினைக்காதீர்கள். யார் நேரத்தின் ஆதாரத்தை எடுக்கிறார், அந்த நேரத்தில் சரி செய்து விடுவோம், அல்லது அந்த நேரத்தில் ஆகிவிடும் என்றிருக்கிறார் என்றால், அவருடைய ஆசிரியர் யார்? நேரமா அல்லது சுயம் பரமாத்மாவா? பரமாத்மா மூலம் சம்பன்னம் ஆக முடியவில்லை, ஆனால் நேரம் சம்பன்னம் ஆக்கிவிடும் என்றால், இதை என்னவென்று கூறுவது? நேரம் உங்களுடைய ஆசிரியரா அல்லது பரமாத்மா உங்களுடைய ஆசிரியரா? அப்படியானால் நாடகத்தின் பிரகாரம் ஒருவேளை காலம் உங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கிறது அல்லது காலத்தின் ஆதாரத்தில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது என்றால், பிராப்தியும் சமயம் வரும்போதுதான் (கால தாமதமாக) கிடைக்கும் என்று பாப்தாதா தெரிந்திருக்கிறார். ஏனென்றால், நேரம் தானே ஆசிரியராக இருக்கிறது. நேரம் உங்களுக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறது, நீங்கள் நேரத்திற்காக காத்துக் கொண்டிருக்காதீர்கள். அது உங்களுடைய படைப்பு மேலும் நீங்கள் மாஸ்டர் படைப்பவர். படைப்பவருக்காக படைப்பு காத்திருக்க வேண்டும், நீங்கள் மாஸ்டர் படைப்பவர். நேரத்திற்காக காத்திருக்காதீர்கள். மேலும் கடினமானதாக எது இருக்கிறது? சுலபமானதை நீங்களே கடினமாக ஆக்கிவிடுகிறீர்கள். கடினம் என்பது இல்லை, கடினமாக ஆக்குகிறீர்கள். எதுவெல்லாம் சுமையாக இருக்கிறதோ அந்த சுமையை தந்தையிடம் கொடுத்து விடுங்கள் என்று எப்பொழுது தந்தை கூறுகிறாரோ அப்பொழுது கொடுக்கத் தெரியாதா? சுமையை தூக்கவும் செய்கிறீர்கள், பிறகு களைப்பும் அடைகிறீர்கள். அதன் பிறகு என்ன செய்வது? எப்படிச் செய்வது? என்று தந்தையிடம் முறையீடும் செய்கிறீர்கள். தன் மேல் ஏன் சுமையையும் ஏற்றுகிறீர்கள். உங்களுடைய அனைத்து சுமையை தந்தையிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள் என்று தந்தை தானாகவே முன் வந்து வாப்பி கொடுக்கிறார். 63 ஜென்மங்களாக சுமை தூக்குவதற்கான பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது தான் இல்லையா? எனவே பழக்கத்தின் கட்டாயத்தில் இருக்கிறீர்கள். எனவே கடினமாக உழைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில நேரம் சுலபமாக இருக்கிறது, சில நேரம் கடினமாக இருக்கிறது. ஒன்று எந்தவொரு காரியமும் சுலபமாக நடக்கிறது அல்லது கடினமாக இருக்கிறது. சில நேரம் சுலபம், சில நேரம் கடினமாக ஏன் இருக்கிறது? ஏதாவது காரணம் இருக்கும் இல்லையா? அதற்கான காரணம்

பழக்கத்தின் வசம் ஆகிவிடுகிறீர்கள். மேலும் குழந்தைகள் கஷ்டப்படுவது தந்தைக்கு மிகப்பெரிய விஷயமாக அனுபவம் ஆகிறது. பிடிப்பதில்லை. மாஸ்டர் சர்வ சக்திவான் மேலும் கஷ்டப்படுவதா? உங்களுக்கு என்ன பட்டம் கொடுக்கிறீர்கள்? கடின யோகியா அல்லது சகஜயோகியா? நாங்கள் சகஜயோகி இல்லை என்றால் தன்னுடைய பட்டத்தை மாற்றம் செய்யுங்கள். சில நேரம் சகஜயோகி மற்றும் சில நேரம் கடினயோகியா? மேலும் யோகா என்பதே என்ன? நினைவு செய்ய வேண்டும் அவ்வளவு தான் இல்லையா? மேலும் சக்திசாலியான யோகாவின் எதிரில் கடினம் இருக்கவே முடியாது. யோகா முழு ஈடுபாட்டின் அக்னி. அக்னி எவ்வளவு தான் கடினமான பொருளையும் மாற்றி விடும். இரும்பையும் உருக்கி விடும், வளைத்து விடும். அப்படி இந்த முழு ஈடுபாட்டின் அக்னி கடினத்தை சுலபமாக ஆக்க முடியாதா? சில குழந்தைகள் பாபா என்ன செய்வது சூழ்நிலை அந்த மாதிரி, உடன் இருப்பவர்கள் அந்த மாதிரி என்று மிக நல்ல நல்ல விஷயங்கள் கூறுகிறார்கள். நீங்கள் பிராமணர்கள் எந்த ஒப்பந்தத்தை எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று தந்தை கேட்கிறார். உலகத்தை மாற்ற வேண்டும் என்ற ஒப்பந்தத்தை எடுத்திருக்கிறீர்கள். அப்படி யார் உலகை மாற்றம் செய்வாரோ அவர் தன்னுடைய கடினத்தை அகற்ற முடியாதா?

அப்படியானால் இன்று என்ன செய்வீர்கள்? சேமிப்புக் கணக்கை அதிகரியுங்கள். மேலும் சகஜயோகி என்று கூறுகிறீர்கள். அதை அனுபவம் செய்யுங்கள். சில நேரம் கடினம், மேலும் சில நேரம் சகஜம் என்றிருந்தால் அதில் மகிழ்ச்சி இல்லை. பிராமண வாழ்க்கையே மகிழ்ச்சி நிறைந்த வாழ்க்கை, சங்கமயுகம் மகிழ்ச்சி நிறைந்த யுகம். சுமையைத் தூக்குவதற்கான யுகம் இல்லை. சுமையை இறக்குவதற்கான யுகம். எனவே சோதனை செய்யுங்கள், தன்னுடைய எதிர்காலத்தின் ரூபத்தை ஞானம் என்ற கண்ணாடியில் மிக நன்றாகப் பாருங்கள். புரிந்ததா? நல்லது.

உலகில் நாலாபுறங்களிலும் உள்ள அனைத்து பொக்கிஷங்களின் அதிபதி குழந்தைகளுக்கு, எப்பொழுதும் கடினத்தை ஒரு நொடியில் மாற்றம் செய்யக்கூடிய நிரந்தர சகஜயோகிகளுக்கு, எப்பொழுதும் எண்ணம், சொல், செயல் மற்றும் நேரத்தை சிரேஷ்டமாக ஆக்கக்கூடிய, எப்பொழுதும் சேமிப்பு கணக்கை அதிகரிக்கக்கூடிய, எப்பொழுதும் மனதின் எஜமானன் ஆகி, மனம், புத்தி, சம்ஸ்காரத்தை தன்னுடைய ஆணைப்படி நடத்தக்கூடிய, அந்த மாதிரி சுயராஜ்ஜிய அதிகாரி குழந்தைகளுக்கு, பாரதத்தில் இருந்தாலும் சரி அல்லது வெளிநாடுகளில் இருந்தாலும் சரி, ஆனால் இதயத்தினால் தூரமாக இல்லை, அந்த மாதிரி நாலாபுறங்களிலும் உள்ள குழந்தைகளுக்கு, பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்காரம்.

வரதானம் : சூட்சும எண்ணங்களின் பந்தனத்திலிருந்தும் விடுபட்டு

உயர்ந்த நிலையை அனுபவம் செய்யக்கூடிய பந்தனமற்றவர் ஆகுக.

எந்தக் குழந்தைகள் எந்தளவு பந்தனமற்றவர்களாக இருக்கிறார்களோ அந்த அளவு உயர்ந்த நிலையில் நிலைத்திருக்க முடியும். எனவே எண்ணம், சொல், செயலிலும் ஏதாவது சூட்சும கயிறு கட்டப்பட்டிருக்கவில்லையே என்று சோதனை செய்யுங்கள். ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு நினைவு வர வேண்டாம். தன்னுடைய உடலும் நினைவில் வருகிறது என்றால், உடலையும் சேர்த்து உடலின் உறவுகள், பொருட்கள், உலகம் அனைத்தும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்துவிடும். நான் பந்தனமற்றவன் என்ற இந்த வரதானத்தை நினைவில் வைத்து முழு உலகத்தை மாயாவின் வலையிலிருந்து விடுவிக்கும் சேவை செய்யுங்கள்.

சுலோகன் : ஆத்ம அபிமானி நிலை மூலமாக உடல் மற்றும் மனதின்

கலகத்திற்கு முடிவு கட்டுபவரே உறுதியாக இருக்கிறார்.